

Официален вестник

на Европейския съюз

C 274

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
21 септември 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
------------	------------	----------

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2013/C 274/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 260, 7.9.2013 г.	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2013/C 274/02	Дело C-296/13: Преюдициално запитване, отправено от Bayerisches Verwaltungsgericht München (Германия) на 28 май 2013 г. — RWE AG/Freistaat Bayern	2
2013/C 274/03	Дело C-328/13: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 17 юни 2013 г. — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen	2
2013/C 274/04	Дело C-329/13: Преюдициално запитване, отправено от Unabhängigen Verwaltungssenats Wien (Австрия) на 17 юни 2013 г. — Ferdinand Stefan	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

Известие №	Съдържание (продължение)	Страница
2013/C 274/05	Дело C-332/13: Преюдициално запитване, отправено от Kúria (Унгария) на 19 юни 2013 г. — Weigl Ferenc/Nemzeti Innovációs Hivatal	3
2013/C 274/06	Дело C-347/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия) на 25 юни 2013 г. — Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH	3
2013/C 274/07	Дело C-349/13: Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 25 юни 2013 г. — Minister Finansów/Oil Trading Poland sp. z o.o., гр. Шчечин	4
2013/C 274/08	Дело C-353/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия) на 27 юни 2013 г. — Jürgen Hein, Hjärdis Hein/Condor Flugdienst GmbH	4
2013/C 274/09	Дело C-357/13: Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Полша) на 27 юни 2013 г. — Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie/Minister Finansów	5
2013/C 274/10	Дело C-359/13: Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия) на 27 юни 2013 г. — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap	5
2013/C 274/11	Дело C-365/13: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 1 юли 2013 г. — Ordre des architectes/État belge	6
2013/C 274/12	Дело C-375/13: Преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien (Австрия) на 3 юли 2013 г. — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC	6
2013/C 274/13	Дело C-377/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия) на 3 юли 2013 г. — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2013/C 274/14	Дело C-382/13: Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия) на 4 юли 2013 г. — C.E. Franzen u. a./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)	8
2013/C 274/15	Дело C-384/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 5 юли 2013 г. — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L./GALP Energía España S.A.U.	9
2013/C 274/16	Дело C-387/13: Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия) на 8 юли 2013 г. — VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees	9
2013/C 274/17	Дело C-393/13 P: Жалба, подадена на 11 юли 2013 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 30 април 2013 г. по дело T-304/11, Alumina d.o.o./Съвет и Комисия	10
2013/C 274/18	Дело C-395/13: Иск, предявен на 12 юли 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	10
2013/C 274/19	Дело C-397/13 P: Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. от Simone Gbagbo срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 април 2013 г. по дело T-119/11, Gbagbo/Съвет	11

2013/C 274/20	Дело C-398/13 P: Жалба, подадена на 12 юли 2013 г. от Inuit Tapiriit Kanatami и др. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 25 април 2013 г. по дело T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami и др./Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз, Европейски парламент	12
2013/C 274/21	Дело C-399/13 P: Жалба, подадена на 11 юли 2013 г. от Stichting Corporate Europe Observatory срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 7 юни 2013 г. по дело T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory/Европейска комисия	13
2013/C 274/22	Дело C-400/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Düsseldorf (Германия) на 16 юли 2013 г. — Sophia Marie Nicole Sanders, представлявана от Marianne Sanders/David Verhaegen	13
2013/C 274/23	Дело C-402/13: Преюдициално запитване, отправено от Anotato Dikastirio Kyprou (Кипър) на 16 юли 2013 г. — Cypra Limited/Република Кипър	13
2013/C 274/24	Дело C-403/13: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland (Ирландия) на 16 юли 2013 г. — Lisa Kelly/Minister for Social Protection	14
2013/C 274/25	Дело C-404/13: Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство) на 16 юли 2013 г. — R по жалба на ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs	14
2013/C 274/26	Дело C-408/13: Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Karlsruhe (Германия) на 18 юли 2013 г. — Barbara Huber/Manfred Huber	15
2013/C 274/27	Дело C-409/13: Жалба, подадена на 18 юли 2013 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейска комисия	15
2013/C 274/28	Дело C-415/13 P: Жалба, подадена на 22 юли 2013 г. от Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 14 май 2013 г. по дело T-19/12 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) — Imprexmetal	16
2013/C 274/29	Дело C-425/13: Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	17

Общ съд

2013/C 274/30	Дело T-363/13: Жалба, подадена на 10 юли 2013 г. — Harper Hygienics/CXBP — Clinique Laboratories („CLEANIC intimate“)	18
2013/C 274/31	Дело T-370/13: Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — Gemeente Eindhoven/Комисия	18
2013/C 274/32	Дело T-374/13: Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — Moonlight/CXBP — Lampenwelt (Moon) ...	19

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2013/C 274/33	Дело T-381/13: Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Perfetti Van Melle/CXBП (DAISY)	20
2013/C 274/34	Дело T-382/13: Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Perfetti Van Melle/CXBП (MARGARITAS) ...	20
2013/C 274/35	Дело T-387/13: Жалба, подадена на 26 юли 2013 г. — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ CXBП — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)	21
2013/C 274/36	Дело T-393/13: Жалба, подадена на 1 август 2013 г. — SolarWorld and Solsonica/Комисия	21
2013/C 274/37	Дело T-394/13: Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — Photo USA Electronic Graphic/Съвет	22
2013/C 274/38	Дело T-395/13: Жалба, подадена на 31 юли 2013 г. — Miettinen/Съвет	23
2013/C 274/39	Дело T-396/13: Жалба, подадена на 30 юли 2013 г. — Dosen/CXBП — Gramm („Nano-Pad“)	23
2013/C 274/40	Дело T-398/13: Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — TVR Automotive/CXBП — TVR Italia („TVR“)	24
2013/C 274/41	Дело T-404/13: Жалба, подадена на 8 август 2013 г. — NIIT Insurance Technologies/CXBП („SUBSCRIBE“)	24
2013/C 274/42	Дело T-411/13: Жалба, подадена на 5 август 2013 г. — T & L Sugars and Sidul Açúcares/Комисия	25
2013/C 274/43	Дело T-412/13: Жалба, подадена на 9 август 2013 г. — Chin Haur Indonesia/Съвет	27
2013/C 274/44	Дело T-413/13: Жалба, подадена на 9 август 2013 г. — City Cycle Industries/Съвет	28

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2013/C 274/45	Дело F-56/13: Жалба, подадена на 6 юни 2013 г. — ZZ/Комисия	29
2013/C 274/46	Дело F-60/13: Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия	29
2013/C 274/47	Дело F-61/13: Жалба, подадена на 25 юни 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ	29
2013/C 274/48	Дело F-64/13: Жалба, подадена на 28 юни 2013 г. — ZZ/Съд	30
2013/C 274/49	Дело F-66/13: Жалба, подадена на 4 юли 2013 г. — ZZ/Европол	30
2013/C 274/50	Дело F-67/13: Жалба, подадена на 8 юли 2013 г. — ZZ/Европол	31

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/C 274/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 252, 31.8.2013 г.

ОВ С 245, 24.8.2013 г.

ОВ С 233, 10.8.2013 г.

ОВ С 226, 3.8.2013 г.

ОВ С 215, 27.7.2013 г.

ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване, отправено от Bayerisches Verwaltungsgericht München (Германия) на 28 май 2013 г. — RWE AG/Freistaat Bayern

(Дело C-296/13)

(2013/C 274/02)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Страни в главното производство*Жалбоподател:* RWE AG*Ответник:* Freistaat Bayern

С Определение на Съда от 25 юли 2013 г. делото е заличено от регистъра на Съда.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 17 юни 2013 г. — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Дело C-328/13)

(2013/C 274/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство*Ищец:* Österreichischer Gewerkschaftsbund

Ответник: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Преюдициални въпроси

а) Текстът на член 3, параграф 3 от Директива 2001/23⁽¹⁾, който гласи, че „условията“ по колективен трудов договор, приложими за прехвърлителя, следва да продължат да се спазват „по същия начин“ „до датата на прекратяване или изтичане на срока на колективния трудов договор“, трябва ли да се тълкува в смисъл, че обхваща и такива условия на труд, които са установени с колективен трудов договор, но въпреки прекратяването му са запазили действието си съгласно националното право без ограничение във времето, докато не влезе в сила друг колективен трудов договор или докато съответните работници не сключат нови индивидуални споразумения?

б) Трябва ли член 3, параграф 3 от Директива 2001/23 да се тълкува в смисъл, че изразът „прилагане на друг колективен трудов договор“ на приобретателя следва да се разбира като обхващащ и запазеното действие на също прекратения колективен трудов договор на приобретателя в гореупоменатия смисъл?

⁽¹⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängigen Verwaltungssenats Wien (Австрия) на 17 юни 2013 г. — Ferdinand Stefan

(Дело C-329/13)

(2013/C 274/04)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ferdinand Stefan

Отговорник: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Преюдициални въпроси

1. По валидността на Директива 2003/4/ЕО относно обществения достъп до информация за околната среда ⁽¹⁾:

На основание член 267, първа алинея, буква б) ДФЕС се пита дали е валидна Директива 2003/4/ЕО в нейната цялост или дали са валидни всички части от нея, по-специално във връзка с разпоредбата на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

2. По тълкуването на Директива 2003/4/ЕО относно обществения достъп до информация за околната среда:

В случай, че Съдът на Европейския съюз потвърди валидността на Директива 2003/4/ЕО в нейната цялост или на части от нея, на основание член 267, първа алинея, букви а) и б) ДФЕС се пита до каква степен и при какви обстоятелства разпоредбите на Директивата относно обществения достъп до информация за околната среда съответстват на разпоредбите на Хартата на основните права и на изискванията на член 6 ДЕС.

⁽¹⁾ Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).

Преюдициално запитване, отправено от Kúria (Унгария) на 19 юни 2013 г. — Weigl Ferenc/Nemzeti Innovációs Hivatal

(Дело C-332/13)

(2013/C 274/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Ищец: Weigl Ferenc

Отговорник: Nemzeti Innovációs Hivatal

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Хартата на основните права на Европейския съюз да се счита за приложима към служебното правоотношение на държавните служители и служителите в публичната администрация?
2. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че съдържащата се в него разпоредба относно защитата срещу неоснователни уволнения се прилага независимо от обстоятелството, че държавата членка не признава член 24 от Европейската социална харта (ревизирана) за задължителен по отношение на нея?
3. При утвърдителен отговор, може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че съответства на понятието „неоснователно уволнение“ национална разпоредба, според която в случай на уволнение на държавен служител не е необходимо съобщаването на мотивите за уволнението му?
4. Може ли изразът „в съответствие с правото на Съюза и с националните законодателства и практики“, съдържащ се в член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че държавата членка може да определи с нормативен акт специална категория лица, към които член 30 от Хартата не се прилага при прекратяване на тяхното правоотношение?
5. В зависимост от отговорите на въпроси 2—4, може ли член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, по отношение на държавните служители да се тълкува в смисъл, че националните съдилища не следва да прилагат противоречащите на член 30 от Хартата национални норми?

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия) на 25 юни 2013 г. — Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-347/13)

(2013/C 274/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищец: Erich Pickert

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли извънредното обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента ⁽¹⁾ да се отнася пряко за резервирания полет?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, какъв следва да е броят на предходните курсове, които могат да бъдат извършени с определения за планирания полет самолет, за да може да се вземе предвид настъпило извънредно обстоятелство? Съществува ли ограничение във времето, в рамките на което да може да се вземат предвид извънредните обстоятелства, настъпили при осъществяване на предходните курсове с този самолет?

Ако това е така, как следва да се изчислява това ограничение?

3. В случай че извънредни обстоятелства, които са настъпили при осъществяване на предходните курсове, са от значение също и за по-късно осъществявания полет със същия самолет, трябва ли необходимите мерки, които следва да се вземат от опериращия въздушен превозвач по член 5, параграф 3 от Регламента, да бъдат насочени единствено към предотвратяване на извънредните обстоятелства или също и към предотвратяване на по-голямо закъснение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ. L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 25 юни 2013 г. — Minister Finansów/Oil Trading Poland sp. z o.o., гр. Шчечин

(Дело C-349/13)

(2013/C 274/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister Finansów

Ответник: Oil Trading Poland sp. z o.o., гр. Шчечин

Преюдициален въпрос

Следва ли член 3, параграф 3 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти ⁽¹⁾ (ОВ L 76, стр. 1, с последващи изменения; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129), както и съответстващия му, приложим понастоящем, член 1, параграф 3, [първа алинея], буква а) и втора алинея от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО ⁽²⁾ (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12, с последващи изменения), да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби допускат дадена държава да облага с акциз смазочните масла, класифицирани с кодове по КН от 2710 19 71 до 2710 19 99, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление, като във връзка с това се спазват правилата за облагане на потреблението на енергийни продукти с хармонизирания акциз?

⁽¹⁾ ОВ L 76, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 9, стр. 12.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия) на 27 юни 2013 г. — Jürgen Hein, Hjärdis Hein/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-353/13)

(2013/C 274/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищец: Jürgen Hein, Hjärdis Hein

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

1. Следва ли увреждащите действия на работещи на своя отговорност трети лица, на които са възложени задачи, част от дейността на въздушния оператор, да се разглеждат като извънредни обстоятелства по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента ⁽¹⁾?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: когато се преценява това, има ли значение кой е възложил съответните задачи на третото лице (авиокомпанията, летищният оператор и т.н.)?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Полша) на 27 юни 2013 г. — Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie/Minister Finansów

(Дело C-357/13)

(2013/C 274/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Drukarnia Multipress Sp. z o.o. in Krakau

Отговорник: Minister Finansów

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 2, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (¹) (ОВ L 46, стр. 11) да се тълкува в смисъл, че командитно дружество с акции следва да се счита за капиталово дружество по смисъла на посочените разпоредби, ако от правното естество на това дружество следва, че само част от капитала и от съдружниците могат да изпълнят предпоставките, предвидени в член 2, параграф 1, букви б) и в) от директивата?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос — трябва ли член 9 от Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 46, стр. 11) да се тълкува в смисъл, че като предоставя на държава членка правото да не счита за капиталови дружества посочените в член 2, параграф 2 от дирек-

тивата субекти, той предоставя на държавата членка свободата да реши дали да облага тези субекти с данък върху вноските в капитала?

(¹) ОВ L 46, стр. 11.

Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия) на 27 юни 2013 г. — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Дело C-359/13)

(2013/C 274/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: B. Martens

Отговорник: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Преюдициални въпроси

- 1А. Следва ли правото на Съюза и по-специално член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68 (¹) да се тълкуват в смисъл, че не допускат Нидерландия като държава — членка на ЕС, да откаже правото на финансова помощ за висше образование за обучение извън ЕС на пълнолетно дете, което има право на издръжка от страна на пограничен работник с нидерландско гражданство с местожителство в Белгия, работещ през една част от времето в Нидерландия и през друга — в Белгия, от момента, в който пограничната дейност е прекратена и пограничният работник работи единствено в Белгия, тъй като детето не отговаря на условието да е живяло в Нидерландия най-малко три от шестте години преди записването му в съответното учебно заведение?
- 1Б. Ако отговорът на въпрос 1А е утвърдителен: при условие, че останалите предпоставки за финансовата помощ за висше образование са изпълнени, недопустимо ли е съгласно правото на Съюза тя да бъде отпусната за период, който е по-кратък от срока на обучението, за което се отпуска?

Ако при отговора на въпроси 1А и 1Б Съдът стигне до заключението, че правните разпоредби относно правото на свободно движение на работници допускат на г-жа Martens да не се отпуска финансова помощ за висше образование за периода ноември 2008 г. — юни 2011 г. или за част от него:

2. Следва ли членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат Нидерландия като държава — членка на ЕС, да не удължава финансовата помощ за висше образование за обучение в учебно заведение в отвъдморските страни и територии (ОСТ) (Кюрасао) — правото на която е налице на основание, че бащата на заинтересованото лице е работил като пограничен работник в Нидерландия — тъй като заинтересованото лице не изпълнява приложимата за всички граждани на Съюза, включително за собствените граждани, предпоставка да е живяло в Нидерландия най-малко три от шестте години преди да се запише за това обучение?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ. L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 1 юли 2013 г. — Ordre des architectes/État belge

(Дело C-365/13)

(2013/C 274/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ordre des architectes [Камара на архитектите]

Ответник: État belge [Белгийска държавна администрация]

Преюдициален въпрос

Доколкото членове 21 и 49 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (¹), задължават всяка държава членка да признае на удостоверенията за професионална квалификация, посочени в тези членове, що се отнася до достъпа до професионалните дейности и тяхното упражняване, същото действие на своята територия, като на удостоверенията за професионална квалификация, които издава съответната държава членка, трябва ли споменатите членове да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държавата да изисква за вписване в таблица на Камарата на архитектите от притежателя на удостоверение за професионална квалификация като архитект, което е в съответствие с член 46 от посочената директива, или на удостоверение за професионална квалификация, посочено в член 49, параграф 1, да отговаря освен това на изисквания за професионален стаж или опит, еквивалентни на тези, които се прилагат за притежателите на издавани на нейна територия дипломи след тяхното получаване?

(¹) ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3; поправки ОВ L 271, 2007 г., стр. 18 и ОВ L 33, 2009 г., стр. 49.

Преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien (Австрия) на 3 юли 2013 г. — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Дело C-375/13)

(2013/C 274/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgerichts Wien

Страни в главното производство

Ищец: Harald Kolassa

Ответник: Barclays Bank PLC

Преюдициални въпроси

А. (член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 (¹) (Регламент „Брюксел I“))

1. Трябва ли изразът „[п]о отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия“ в член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че:

- 1.1. ищецът — който в качеството на потребител е придобил дългова ценна книга на приносител на вторичния пазар и понастоящем предявява срещу емитента права, които са основани както на отговорността за проспекта, поради неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация и за извършване на проверка, така и на условията по облигационния заем — може да се позовава на предвидената в тази разпоредба компетентност, когато с покупката на ценната книга от трето лице ищецът се е суброгирал в правата на лицето, първоначално записало облигацията, в рамките на договорното отношение между това лице и емитента?

- 1.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1.) ищецът може да се позовава на предвидената в член 15 от същия регламент компетентност и когато третото лице, от което потребителят е купил дълговата ценна книга на приносител, преди това я е придобило за цел, която може да се приеме, че не

е извън неговата търговска дейност или професия, т.е. в договора за облигационен заем ищецът замества лице, което не е потребител?

1.3. (при утвърдителен отговор на въпроси 1.1. и 1.2.) ищецът потребител може да се позовава на компетентността при потребителски договори, предвидена в член 15 от същия регламент, и когато приносител на дълговата ценна книга е не самият той, а третото лице, на което ищецът е възложил да закупи ценните книжа, което трето лице не е потребител и което съгласно уговореното държи от свое име тези ценни книжа фидуциарно за ищеца, като последният разполага единствено с облигационноправна претенция да търси предаването на ценната книга от това лице?

2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1) Предоставя ли член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на съда, който трябва да се произнесе по иска, предявен на основание на договорната отговорност при придобиване на облигации, акцесорна компетентност да се произнесе и по иск, предявен на основание на деликтната отговорност, произтичаща от същото придобиване на облигации?

Б. (член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 (Регламент „Брюксел I“):

1. Трябва ли изразът „по дела, свързани с договор“ в член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че:

1.1. ищецът — който е придобил дългова ценна книга на приносител на вторичния пазар и понастоящем предявява претенции срещу емитента, както на основание на отговорността за проспекта, поради неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация и за извършване на проверка, така и на основание на условията по облигационния заем — може да се позовава на предвидената в тази разпоредба компетентност, когато с покупката на ценната книга от трето лице ищецът се е суброгирал в правата на лицето, първоначално записало облигацията, в рамките на договорното отношение между това лице и емитента?

1.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1.) ищецът може да се позовава на предвидената в член 5, точка 1, буква а) от същия регламент компетентност и когато приносител на дълговата ценна книга е не самият той, а третото лице, на което ищецът е възложил да закупи ценните книжа и което съгласно уговореното държи от свое име тези ценни книжа фидуциарно за ищеца, като последният разполага единствено с облигационноправна претенция да търси предаването на ценната книга от това лице?

2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1) Предоставя ли член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на съда, който трябва да се произнесе по произнесе по иска, предявен на основание на договорната отговорност при придобиването на облигации акцесорна компет-

ентност да се произнесе и по иск, предявен на основание на деликтната отговорност, произтичаща от същото придобиване на облигации?

В. (член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 (Регламент „Брюксел I“):

1. Претенциите на основание на отговорността за проспекта съгласно законодателството в областта на капиталовите пазари, и претенциите на основание на неизпълнението на задълженията за осигуряване на закрила и за предоставяне на информация във връзка с емитирането на дългова ценна книга на приносител, представляват ли претенции на основание на деликтна или квазиделиктна отговорност по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001?

1.1. (при утвърдителен отговор на въпрос 1) Това важи ли и в случаите, когато самото лице не е приносител на дълговата ценна книга, а има само облигационното право да иска връщане на полученото от приносителя, който държи фидуциарно за него ценните книжа, предявява тези претенции срещу емитента?

2. Трябва ли изразът „мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“ в член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че при покупка на ценна книга въз основа на умислено подвеждаща информация

2.1. за мястото на настъпване на вредите следва да се счита местоживеенето на увреденото лице, което е мястото, където е съсредоточено неговото имущество?

2.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 2.1.) Това важи ли и в случаите, когато нареждането за покупка и преводът на уговорената цена във валутното правоотношение могат да бъдат оттеглени до сетълмента на сделката, а сетълментът е извършен в друга държава членка известно време след като е дебитирана сметката на увреденото лице?

Г. Проверка на компетентността, двояко релевантни факти

1. При проверката на компетентността съгласно членове 25 и 26 от Регламент (ЕО) № 44/2001 съдът трябва ли да извърши действия по пълно събиране на доказателства във връзка със спорните факти, които са релевантни както за въпроса за компетентността, така и за съществуването на предявеното право (т.нар. „двояко релевантни факти“), или при произнасянето по въпроса за компетентността трябва да приема, че твърденията на ищеца са истинни?

(¹) Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия) на 3 юли 2013 г. — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-377/13)

(2013/C 274/13)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, S.A.

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициален въпрос

Член 4, параграф 1, буква в) и параграф 2, буква а), член 7, параграф 1 и член 10, буква а) от Директива 69/335/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 17 юли 1969 година (изменена с Директива 85/303/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 10 юни 1985 г.) допускат ли национална правна уредба, като съдържащата се в Закон-декрет № 322-В/2001 от 14 декември 2001 г., който предвижда облагане с гербов налог на увеличаванията на капитала на капиталовите дружества, осъществени чрез капитализиране на вземания на акционерите за акцесорни вноски, направени преди това в дружеството, макар тези допълнителни вноски да са направени в брой, като се има предвид, че към 01 юли 1984 г. националното законодателство предвижда тези увеличения на капитала да бъдат облагани с гербов налог по ставка от 2 % и към същата дата предвижда освобождаване от гербов налог за увеличенията на капитал, осъществени чрез вноски, направени в брой?

⁽¹⁾ Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 249, стр. 25; ЕЕ 09/01, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9).

⁽²⁾ Директива 85/303/ЕИО на Съвета от 10 юни 1985 година за изменение на Директива 69/335/ЕИО относно косвените данъци върху прираста на капитала (ОВ L 156, стр. 23; ЕЕ 09/01, стр. 171; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 75).

Преюдициално запитване, отправено от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия) на 4 юли 2013 г. — C.E. Franzen u. a./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Дело C-382/13)

(2013/C 274/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: C. E. Franzen, H. D. Giesen, F. van den Berg

Ответник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Преюдициални въпроси

- 1а. Следва ли член 13, параграф 2, буква а) от Регламент № 1408/71 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че местните лица на дадена държава членка, спрямо които се прилага този регламент и които въз основа на договор за временно наемане на помощен персонал упражняват трудова дейност като наети лица не повече от два или три дни месечно на територията на друга държава членка, са подчинени на това основание на социалноосигурителното законодателство на държавата по тяхната месторабота?
- 1б. При положителен отговор на въпрос 1а, в този случай посочените местни лица подчинени ли са на социалноосигурителното законодателство на държавата по тяхната месторабота както през дните, в които упражняват, така и през дните, в които не упражняват трудова дейност, и при положителен отговор в какъв срок след приключването на последната действително упражнявана трудова дейност се прилагат посочените разпоредби?
2. Допуска ли член 13, параграф 2, буква а) във връзка с член 13, параграф 1 от Регламент № 1408/71 работник мигрант, който е подчинен на социалноосигурителното законодателство на държавата по неговата месторабота, да бъде разглеждан като осигурено лице в държавата по неговото местопребиваване съгласно разпоредби от законодателство на последната държава, каквито разпоредби се съдържат в AOW [Algemene ouderdomswet (Закон за общото социално осигуряване за старост)]?
- 3а. Следва ли правото на Съюза и по-специално разпоредбите относно свободното движение на работници и/или граждани на Съюза, да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелствата по настоящото производство правото на Съюза не допуска да се прилагат национални разпоредби като член

ба от AOW и/или от AKW, според която (които) пребиваващ в Нидерландия работник мигрант се изключва в тази държава от осигуряването по реда на AOW и/или на AKW, тъй като е подчинен изключително на германското социалноосигурително законодателство, дори и тогава, когато този работник е изключен от социалното осигуряване за старост в Германия, тъй като е работил при условията на минимално платена или кратковременна трудова заетост и няма право да иска да му бъдат изплащани детски надбавки?

36. За отговора на въпрос За от значение ли е освен това обстоятелството, че е било възможно лицето да се осигурява доброволно по реда на AOW или да отправи искане до Svб за сключване на споразумение по смисъла на член 17 от Регламент № 1408/71.

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ. L 149, стр. 2; Специално издание на български език, глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 5 юли 2013 г. — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L./GALP Energía España S.A.U.

(Дело C-384/13)

(2013/C 274/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L.

Ответник: GALP Energía España S.A.U.

Преюдициални въпроси

1. Може ли договор, като сключения в главното производство, по силата на който в полза на доставчика на петролни продукти се учредява право на строеж за период от четиридесет и пет години, за да построи бензиностанция и да я отдаде под наем на собственика на парцела за период от време, който е еднакъв с продължителността на това право, с възникване на задължение за изключително право на продажба през същия период от време, да се счита за незначителен и да не нарушава забраната, установена в член 81

ЕО, параграф 1 (понастоящем член 101 ДФЕС, параграф 1), основно поради недостатъчен пазарен дял на доставчика, който не надвишава 3 %, в сравнение с общия пазарен дял на само три доставчика, приблизително 70 %, въпреки че продължителността му надвишава средната продължителност на договорите, обичайно сключвани на въпросния пазар?

2. При отрицателен отговор, когато договорът следва да се разглежда в съответствие с Регламент № 1984/83 (¹) и Регламент № 2790/99 (²), може ли да се тълкува член 12, параграф 2 от Регламент № 2790/99 във връзка с член 5, буква а) от същия регламент в смисъл, че тъй като дистрибуторът не е собственик на терените и тъй като оставащата продължителност на договора към 1 януари 2002 г. е по-голяма от пет години, договорът е нищожен на 31 декември 2006 г.?

(¹) на Комисията от 22 юни 1983 година относно прилагането на член 85, параграф 3 от Договора към категории споразумения за изключителни покупки (ОВ L 173, стр. 5).

(²) на Комисията от 22 декември 1999 година за прилагането на член 81, параграф 3 от Договора за категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 336, стр. 21; Специално издание на български език, глава 8, том 1, стр. 66).

Преюдициално запитване, отправено от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия) на 8 юли 2013 г. — VAEX Varkens- en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees

(Дело C-387/13)

(2013/C 274/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Ответник: Productschap Vee en Vlees

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли приложимата европейска регулаторна рамка (¹) (²) (³) (⁴) в случай като настоящия:
- а) плащане на поисканото възстановяване
- б) освобождаване на гаранцията, внесена във връзка със заявлението за издаване на лицензия?

2. При положителен отговор на единия или на двата въпроса: Допуска ли въпросната регулаторна рамка в този случай последващо узаконяване, така че впоследствие да е възможно вписване в лицензията и въз основа на това да бъде изплатено възстановяването, съответно да бъде освободена внесената гаранция?
3. При положителен отговор и на втория въпрос: Недействителна ли е в този случай въпросната регулаторна рамка, доколкото не предвижда в случай като настоящия, в който лицензията е използвана един ден по-рано, изплащане на възстановяване, съответно освобождаване на внесената гаранция?

(¹) Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 376/2008 на Комисията от 23 април 2008 година за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти (кодифицирана версия) (ОВ L 114, стр. 3).

(³) Регламент (ЕО) № 382/2008 на Комисията от 21 април 2008 година относно правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии в сектора на говеждото и телешкото месо (преработен вариант) (ОВ L 115, стр. 10).

(⁴) Регламент (ЕО) № 612/2009 на Комисията от 7 юли 2009 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (преработена версия) (ОВ L 186, стр. 1).

Жалба, подадена на 11 юли 2013 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 30 април 2013 г. по дело T-304/11, Alumina d.o.o./Съвет и Комисия

(Дело C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Hix и G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Alumina d.o.o., Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени обжалваното съдебно решение,

— да се отхвърли жалбата в първоинстанционното производство,

— да се осъди жалбоподателят в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски във връзка с производството по обжалване пред Съда и с производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Съветът се позовава на едно-единствено основание в подкрепа на жалбата си против Решение на Общия съд, постановено на 30 април 2013 г. по дело T-304/11, с което той отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 464/2011 на Съвета от 11 май 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и за окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на зеолит А на прах с произход от Босна и Херцеговина (¹).

Съветът упреква Общия съд, че е допуснал грешка при тълкуване на понятието „продажби, осъществени при обичайни търговски условия“ по смисъла на член 2, параграфи 1 и 6 от основния регламент (²). По-специално Съветът поддържа, че продажбите могат да се осъществяват „при обичайни търговски условия“, въпреки че продавачът е увеличил цената с премия за риска от пълно неизпълнение на задължението за плащане или от забавата му.

Според Съвета обратното тълкуване, възприето от Общия съд, било несъвместимо и с принципа на правна сигурност.

(¹) ОВ L 125, стр. 1.

(²) Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51; поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22 и ОВ L 36, 2011 г., стр. 20).

Иск, предявен на 12 юли 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-395/13)

(2013/C 274/18)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: O. Beynet и E. Manhaeve)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се приеме за установено, че като не е осигурило канализационни системи и пречистване на градските отпадъчни води в 57 агломерации с еквивалент жители между 2 000 и 10 000, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води ⁽¹⁾,
- да бъде осъдено Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В исквата си молба Комисията твърди, че Кралство Белгия не е изпълнило правилно изискванията Директива на Съвета 91/271/ЕИО от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води в петдесет и седем агломерации.

По силата на член 3, параграф 1 и на член 4, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО, агломерациите с еквивалент жители (ЕЖ) между 2 000 и 10 000 трябвало да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води най-късно до 31 декември 2005 г.

Що се отнася до задължението за пречистване на градските отпадъчни води, член 4, параграф 1 от Директивата задължава държавите членки да следят отпадъчните води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка.

На последно място, установените в точка Г от приложение I към Директивата процедури за контрол позволяват да се провери дали водите, изхвърляни от пречиствателните станции за отпадъчни градски води, отговарят на предписанията на Директивата във връзка със заустването на отпадъчните води.

⁽¹⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. от Simone Gbagbo срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 25 април 2013 г. по дело T-119/11, Gbagbo/Съвет

(Дело C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Simone Gbagbo (представител: J.-C. Tchikaya, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Република Кот д'Ивоар

Искания

- Жалбата на г-жа Simone Gbagbo да бъде обявена за допустима и основателна,
- да се отмени обжалваното съдебно решение,
- да се отменят Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета ⁽¹⁾, Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 ⁽²⁾, Решение 2011/221/ОВППС на Съвета от 6 април 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар ⁽³⁾ и Регламент (ЕС) № 330/2011 на Съвета от 6 април 2011 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар ⁽⁴⁾, доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателката,
- Съветът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката посочва две основания за обжалване.

На първо място, жалбоподателката възразява срещу решението на Общия съд да отхвърли твърдението ѝ за неизпълнение на задължението за мотивиране. Всъщност тя се оплаква, че Общият съд е постановил, че Съветът е дал достатъчно информация, въпреки че спорното решение било мотивирано единствено с оглед на качеството на г-жа Gbagbo, а именно „председател на групата на Народния фронт на Кот д'Ивоар (FPI) в Народното събрание“.

На второ място, жалбоподателката смята, че Общият съд е допуснал явна грешка в преценката на фактите. Тя счита, че фактическите констатации за възпрепятстване на мирния процес и процеса на помирение и за открито подбуждане към омраза и насилие са неточни и не са подкрепени с доказателства.

⁽¹⁾ ОВ L 11, стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 11, стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 93, стр. 20.

⁽⁴⁾ ОВ L 93, стр. 10.

Жалба, подадена на 12 юли 2013 г. от Inuit Tapiriit Kanatami и др. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 25 април 2013 г. по дело T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami и др./Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз, Европейски парламент

(Дело C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesessie, Allen Kooneelussie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Dış Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (представители: H. Viaene, avocat, J. Bouckaert, advocaat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз, Европейски парламент

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени обжалваното решение на Общия съд, да обяви Регламент № 1007/2009 ⁽¹⁾ за незаконосъобразен и неприложим съгласно член 277 ДФЕС, и да отмени Регламент № 737/2010 ⁽²⁾ съгласно член 263 ДФЕС, ако приеме, че са изпълнени всички необходими условия, за да се произнесе по същество по жалбата за отмяна на атакувания регламент,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да осъди Европейската комисия да заплати направените от жалбоподателите разходи.

Основания и основни доводи

В жалбата са изложени две основания, и по-специално твърденията: 1) че Общият съд неправилно е приложил член 95 от Договора за ЕО и 2) че Общият съд неправилно е тълкувал и приложил принципите на основните права.

С първото основание на жалбата жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като не преценил дали условията за използването на член 95 ЕО като правно основание са били изпълнени към релевантния момент. Според жалбоподателите условията за използването на член 95 ЕО като правно основание трябва да са изпълнени към момента на предложението на Комисията. Жалбоподателите освен това считат, че неизпълнението на условията за използването на член 95 ЕО като правно основание не може да бъде поправено на етапа на съдебния контрол. В допълнение, според жалбоподателите Общият съд е приложил неправилен критерий при преценката дали съществуващите различия между националните разпоредби, регулиращи търговията с тюленови продукти, оправдават намесата на законодателя на Съюза въз основа на член 95 ЕО. В обжалваното решение Общият съд приложил праг, основан на това дали обемът на търговския обмен на съответните продукти между държавите членки е незначителен. Обстоятелството обаче, че обемът на търговския обмен на даден продукт не е незначителен, е съвсем различно от „сравнителната значимост“ на този обмен — прилаганият от Съда критерий в релевантната му съдебна практика.

С второто основание на жалбата жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, тъй като се позовавал само на разпоредбите на Хартата. Според жалбоподателите фактът, че закрилата, предоставена с цитираните от жалбоподателите членове от ЕКПЧ, е въведена в правото на Съюза съответно с членове 17, 7, 10 и 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, сам по себе си не премахва задължението на Общия съд да вземе предвид разпоредбите на ЕКПЧ като общи принципи на правото. В допълнение, по мнение на жалбоподателите Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, доколкото е изключил интересите с търговско естество от обхвата на правото на собственост, направил е извод, че „правото на собственост [...] не мо[же] да се разпростира[...] върху закрилата на обикновени интереси [с търговско естество]“ и е лишил жалбоподателите от гаранциите, залегнали в член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ. Жалбоподателите също така твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, доколкото не е разгледал Основния регламент в светлината на член 19 от Декларацията на Организацията на обединените нации за правата на коренното население. След като при упражняването на своите правомощия Съюзът е длъжен да спазва международното право и следователно Основният регламент трябва да се тълкува в светлината на член 19 от посочената декларация, Общият съд е следвало да провери дали преди да приемат Основния регламент институциите на ЕС са получили свободното, предварително и информирано съгласие на жалбоподателите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно търговията с тюленови продукти, ОВ L 286, стр. 36.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 737/2010 на Комисията от 10 август 2010 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно търговията с тюленови продукти, ОВ L 216, стр. 1.

Жалба, подадена на 11 юли 2013 г. от Stichting Corporate Europe Observatory срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 7 юни 2013 г. по дело T-93/11, Stichting Corporate Europe Observatory/Европейска комисия

(Дело C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stichting Corporate Europe Observatory (представител: S. Crosby, Solicitor)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да уважи жалбата, да отмени Решение на Общия съд от 7 юни 2013 г. и да отмени решението на Комисията от 6 декември 2010 г.
- да осъди Комисията да заплати разноските, направени от жалбоподателя в рамките на настоящата жалба, както и по жалбата за отмяна пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд допуснал три грешки при прилагане на правото.

1. Грешка при прилагане на правото, тъй като приел, че „Вадемекум относно достъп до документи“ (Вадемекумът) няма за цел да произведе външни последици;
2. Грешка при прилагане на правото, тъй като не взел предвид презумпцията, според която документите трябва да могат да бъдат видени от много хора;
3. Грешка при прилагане на правото, тъй като приел, че не е налице мълчалив отказ от поверителност.

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Düsseldorf (Германия) на 16 юли 2013 г. — Sophia Marie Nicole Sanders, представлявана от Marianne Sanders/David Verhaegen

(Дело C-400/13)

(2013/C 274/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Иица: Sophia Marie Nicole Sanders, представлявана от Marianne Sanders

Ответник: David Verhaegen

Преюдициален въпрос

Член 28, алинея 1 от Закона от 23 май 2011 г. за предявяването на права на издръжка в отношенията с чужди държави [Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten] (Auslandsunterhaltsgesetz — AUG), BGBl I стр. 898, нарушава ли член 3, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка; ОВ L 7, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Anotato Dikastirio Kyprou (Кипър) на 16 юли 2013 г. — Cypra Limited/Република Кипър

(Дело C-402/13)

(2013/C 274/23)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Anotato Dikastirio Kyprou

Страни в главното производство

Жалбоподатели и въззивници: Cypra Limited

Ответници и въззиватели: Република Кипър, представлявана от Министерство на земеделието, природните ресурси и околната среда и Директора на отдел „Ветеринарна служба“

Преюдициални въпроси

1. Могат ли ветеринарните служби на Република Кипър в качеството си на „компетентен орган“ по смисъла на Регламент (ЕО) № 854/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета, на който е възложено определянето на „официални ветеринарни лекари“, оправомощени да провеждат ветеринарен контрол, установен в регламента по отношение на клането на животни, да налагат на законна клиника работно време, по начин че работното време и моментът на извършване на клане, да се определя от самите служби?
2. Могат ли ветеринарните служби на Република Кипър в качеството си на „компетентен орган“ по смисъла на Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета, на който е възложено определянето на „официални ветеринарни лекари“, оправомощени да провеждат ветеринарен контрол, установен в регламента по отношение на клането на животни, да откажат да изпратят „официален ветеринарен лекар“ в законна клиника, която е поискала присъствието на „официален ветеринарен лекар“ в определени дни и часове?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, стр. 206; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland (Ирландия) на 16 юли 2013 г. — Lisa Kelly/Minister for Social Protection**(Дело C-403/13)**

(2013/C 274/24)

*Език на производството: английски***Запитваща юрисдикция**

High Court of Ireland

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Lisa Kelly*Отговорник:* Minister for Social Protection**Преюдициални въпроси**

1. Когато заето лице, пребиваващо в държавата членка А, което е било наето на работа и се е осигурявало в тази държава в продължение на почти три години, прекарва последните шест месеца от своя период на заетост и осигуряване в държавата членка Б, следва ли по отношение на неговото последващо искане за обезщетение за заболяване да се

прилага правото на държавата членка Б по смисъла на член 11, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾, или правото на държавата членка А, където лицето пребивава по смисъла на член 11, параграф 3, буква д)?

2. Има ли значение за разглеждането на Въпрос 1 фактът, че ако се приеме, че приложимото право е това на държавата членка Б, заетото лице няма да има право на никакви социалноосигурителни плащания, докато това няма да е така, ако е приложимо правото на държавата членка, в която лицето пребивава (държавата членка А)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82, и поправка в ОВ L 33, 7.2.2008 г., стр. 12).

Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство) на 16 юли 2013 г. — R по жалба на ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs**(Дело C-404/13)**

(2013/C 274/25)

*Език на производството: английски***Запитваща юрисдикция**

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство*Жалбоподател:* ClientEarth*Отговорник:* Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs**Преюдициални въпроси**

1. Когато съгласно Директивата относно качеството на атмосферния въздух [2008/50/ЕО] ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата“) в дадена зона или агломерация не е постигнато съответствие с пределно допустимите стойности за азотен диоксид в срока до 1 януари 2010 г., определен в приложение XI от Директивата, държавата членка длъжна ли е съгласно Директивата и/или член 4 ДЕС да поиска удължаване на крайния срок в съответствие с член 22 от Директивата?
2. При утвърдителен отговор, при какви обстоятелства (евентуално) държавата членка може да бъде освободена от това задължение?

3. В каква степен (евентуално) член 23 (и по специално параграф втори от него) оказва въздействие върху задълженията на държава членка, която не е изпълнила член 13?

4. В случай на неизпълнение на членове 13 или 22 какви мерки (евентуално) трябва да предприеме националният съд съгласно правото на ЕС за изпълнение на член 30 от Директивата и/или членове 4 или 19 ДЕС?

(¹) Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за почистване въздух за Европа (ОВ L 152, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Karlsruhe (Германия) на 18 юли 2013 г. — Barbara Huber/Manfred Huber

(Дело C-408/13)

(2013/C 274/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Karlsruhe

Страни в главното производство

Иища: Barbara Huber

Ответник: Manfred Huber

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е с член 3, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (¹),

член 28, алинея 1, изречение първо от германския Закон за предявяването на права на издръжка в отношенията с чужди държави [Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten] (Auslandsunterhaltsgesetz — AUG),

съгласно който ако обичайното местопребиваване на някоя от страните не е в Германия, по исковете за издръжка по член 3, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 компетентен е единствено районният съд [Amtsgericht] по седалището на съответния върховен областен съд [Oberlandesgericht], в чийто съдебен район ответникът или вискателят обичайно пребивава?

(¹) ОВ L 7, стр. 1.

Жалба, подадена на 18 юли 2013 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейска комисия

(Дело C-409/13)

(2013/C 274/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Maganza, A. de Gregorio Merino и И. Гюров)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията от 8 май 2013 г., с което тя оттегля предложението си за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на общи разпоредби във връзка с макрофинансовата помощ за трети страни,

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Съветът излага три основания, въз основа на които иска отмяна на решението на Комисията за оттегляне на предложението за регламент на кърсен етап от първото четене от обикновената законодателна процедура.

На първо място, Съветът поддържа, че оттеглянето на предложението за регламент представлява сериозно нарушение на прогласения в член 13, параграф 2 ДЕС принцип за предоставяне на правомощия, както и на принципа на институционално равновесие. Според Съвета в договорите няма изрична разпоредба, въз основа на която Комисията да разполага с общи прерогативи за оттегляне на предложение, представено от нея на законодателя на Съюза. Независимо че Съветът не оспорва наличието на такова право за оттегляне на основание на член 293, параграф 2 ДФЕС, Комисията обаче не може да го упражнява дискреционно и недоброръчно. Съветът смята, че оттеглянето на такова предложение на етап, когато законодателният процес е много напреднал би било равнозначно на предоставяне на Комисията на някаква форма на право на вето по отношение на съзаконотелите на Съюза. По този начин Комисията би била поставена на същото равнище като тях, което би довело до злоупотреба с предвидената в член 294 ДФЕС обикновената законодателна процедура, би превишило предвиденото в член 293, параграф 2 ДФЕС право на законодателна инициатива на Комисията и би обезсмислило предвиденото в член 293, параграф 1 ДФЕС право на Съвета да прави изменения. Според Съвета такова упражняване на правото на оттегляне освен това би било в противоречие с член 10, параграфи 1 и 2 ДФЕС, тъй като Комисията вече нямало да

бъде институция, натоварена с изпълнителни функции, а би участвала в законодателния процес на едно и също равнище с институциите, които имат демократична легитимност.

На второ място оттеглянето на предложението за регламент било също и нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, посочен в член 13, параграф 2 ДЕС. От една страна, Съветът поддържа, че оттеглянето на предложението за регламент било осъществено с голямо закъснение. След многобройни тристранни срещи през фазата на първото четене („тристранни обсъждания“), Комисията все пак оттеглила предложението си за регламент в деня, в който Парламентът и Съветът трябвало да парафират постигнатото от тях компромисно разрешение. От друга страна, Съветът упреква Комисията за това, че не е изчерпала всички съществуващи във вътрешния правилник на Съвета процедурни възможности, преди да пристъпи към оттеглянето.

На последно място, Съветът поддържа, че по отношение на оспорвания акт за оттегляне не е спазено изискването за мотивиране, което при все това било посочено в член 296, алинея втора ДФЕС. Съветът упреква Комисията за това, че не е дала никакво обяснение във връзка с оттеглянето и изобщо не е публикувала това решение.

Жалба, подадена на 22 юли 2013 г. от Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 14 май 2013 г. по дело T-19/12 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) — Imprexmetal

(Дело C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (представител: P. Borowski, adwokat)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Жалбоподателят иска от Съда

— да отмени изцяло решението на Общия съд, да уважи подадената на 9 януари 2012 г. жалба в нейната цялост и в съответствие с това да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 27 октомври 2011 г.;

— в случай че това искане не бъде уважено, да отмени изцяло решението на Общия съд и да върне настоящото дело на Общия съд за повторно решаване;

— да осъди другата страна в производството по обжалване да заплати съдебните разноски, в това число разноските, направени от жалбоподателя в производството пред апелативния състав и пред отдела по спорове на Служба за хармонизация във вътрешния пазар, както и в производството пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателя Общият съд е нарушил член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като е приложил тази разпоредба към факти, които не се обхващат от фактическия състав на тази разпоредба.

Жалбоподателят смята, че до неправилното прилагане на тази разпоредба се стига, тъй като Общият съд приема погрешно, че марката на жалбоподателя е подобна на марката на встъпилото в делото лице и поради това е налице вероятност от объркване за потребителите. Жалбоподателят изтъква, че Общият съд не взема предвид, че

— стоките, определяни като „машини и инструментални машини“ и означавани с марката на жалбоподателя, се отличават със значителни разлики от стоките, определяни като „лагери“ и означавани с марката на встъпилото в производството лице, и не представляват действително допълващи се стоки;

— марката на жалбоподателя и тази на встъпилото лице притежават съществени оптични разлики;

— марката на жалбоподателя включва словен елемент — съществителното име „Kraśnik“ — и в оптично, фонетично и концептуално отношение това оказва значително влияние върху съществуващите разлики между двете конфликтни марки;

— във фонетично отношение са налице значителни различия между марката на жалбоподателя и тази на встъпилото лице;

— марката на жалбоподателя е част от неговата фирма, а това наименование е използвано дълго преди датата на подаване на заявката;

— тази марка представлява исторически обусловен отличителен знак за жалбоподателя;

— посочените марки са съществували дълго време съвместно и безконфликтно на един пазар;

— подобността между конфликтните марки не обосновава твърдението, че те биха могли да породят вероятност от объркване.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-425/13)

(2013/C 274/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: G. Valero Jordana, F. Castillo de la Torre)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени член 2, второ изречение и раздел А от Addendum/Приложение към решението на Съвета, с което се разрешава започване на преговори за обвързване на

системата на ЕС за търговия с емисии на парникови газове с тази на Австралия, или

— да се отмени решението на Съвета и да се запази действието на обжалваното решение, ако последното бъде изцяло отменено, и

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Първо основание: нарушение на член 13, параграф 2 ДЕС, член 218, параграфи 2—4 ДФЕС и член 295 ДФЕС, както и на принципа на равновесие между институциите. Комисията твърди, че Съветът е нарушил член 218 ДФЕС, като едностранно е наложил на Комисията подробна процедура, създаваща ех пово правомощия на Съвета и задължения за Комисията, които не са предвидени в посочената разпоредба. Съветът нарушил и член 13, параграф 2 ДЕС, във връзка с член 218, параграф 4 ДФЕС, както и принципа на равновесие между институциите, тъй като разширил предоставените му от Договорите правомощия за сметка на Комисията и Европейския парламент.

Второ основание: нарушение на член 13, параграф 2 ДЕС и член 218 ДФЕС, както и на принципа на равновесие между институциите, тъй като обжалваното решение предвижда, че конкретните преговорни позиции на Съюза следва да се изготвят от специалния комитет или от Съвета. Член 218, параграф 4 ДФЕС предоставял само консултативни функции на специалния комитет.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 10 юли 2013 г. — Harper Hygienics/CХВП — Clinique Laboratories („CLEANIC intimate“)

(Дело T-363/13)

(2013/С 274/30)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Harper Hygienics S.A. (Варшава, Полша) (представител: R. Rumpel, юрисконсулт)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Clinique Laboratories LLC (Ню Йорк, Съединени американски щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 април 2013 г. (по дело R 606/2012-5), доколкото с него се отхвърля заявката за регистрация на марката на Общността „CLEANIC intimate“ за всички стоки от класове 3 и 16, както и за някои стоки от клас 5;
- да измени оспорваното решение така, че да се допусне регистрацията на марката за всички заявени стоки и услуги;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словните елементи „CLEANIC intimate“ за стоки от класове 3, 5 и 16 — заявка за регистрация на марка на Общността № 009 217 531.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Clinique Laboratories LLC.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марка на Общността № 54 429 за

стоки от класове 3, 14, 25 и 42, както и марка на Общността № 2 294 429 за стоки от класове 35 и 42.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение, от една страна, на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като следва да се установи, че марките си приличат и за потребителите е налице вероятност от объркване, а от друга страна, нарушение на член 8, параграф 5 от този регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — Gemeente Eindhoven/Комисия

(Дело T-370/13)

(2013/С 274/31)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Gemeente Eindhoven (Айндховен, Нидерландия) (представители: G. van der Wal, M. van Heezik и L. Parret, advocaten)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени оспорваното решение в частта му, която се отнася до сключената между жалбоподателя и PSV сделка;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С подадената жалба жалбоподателят оспорва на основание член 263, параграф 4 ДФЕС решение на Комисията от 6 март 2013 г. (преписка SA.33584 [2013/С] [ex 2011/NN] — Помощ за някои професионални нидерландски футболни клубове в периода 2008—2011 г.) (ОВ С 116, стр. 19)

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на принципа на добро управление, включително на принципа на дължимата грижа.

— На 26 и 28 юли 2011 г. на Комисията е представена информация в уверение на обстоятелството, че на нидерландските органи не са поставени допълнителни въпроси. На 6 март 2013 г. Комисията решава да образува официална процедура по разследване. Тъй като е изминал голям период от време (19 месеца) и предвид отсъствието на какъвто и да е диалог (по същество), поради собствените ѝ действия и бездействия, към момента на образуването на официалната процедура Комисията не е разполагала с цялостна картина на релевантните факти.

2. Второ основание: нарушение на принципа на закрила на обоснованите правни очаквания и на принципа на правна сигурност

— С това основание жалбоподателя изтъква, че сключената сделка следва да бъде преценена въз основа на Съобщението относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи ⁽¹⁾, както Комисията е постъпвала при преценката на предходни сделки в сходни случаи.

3. Трето основание: очевидна грешка при преценката

— Тъй като е образувала официална процедура по разследване, без да е налице обосновано съмнение по смисъла на член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999 ⁽²⁾ и релевантната съдебна практика, Комисията е допуснала очевидна грешка при преценката. Дотолкова, доколкото въпреки поставените допълнителни въпроси е приела, че в конкретния случай е налице държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, Комисията не се е съобразила с временния характер на решенето по член 6 от Регламент № 659/1999.

4. Четвърто основание: недостатъчни и/или погрешни мотиви

— В допълнение към предходното основание — че е налице очевидна грешка в преценката — жалбоподателят изтъква в заключение, че с оспорваното решение Комисията нарушава задължението си за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС.

⁽¹⁾ Съобщение на Комисията относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи (ОВ С 209, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 56).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от

Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — Moonlight/CXВП — Lampenwelt (Moon)

(Дело T-374/13)

(2013/C 274/32)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Moonlight GmbH (Wehr, Германия) (представители: H. Börjes-Pestalozza и M. Nielen, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 май 2013 г. по преписка R 676/2012-4 и да разпорежи на CXВП да отхвърли искането за обявяване на недействителност на марка на Общността № 6 084 081,

— да осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „Moon“ за стоки от клас 11 — марка на Общността № 6 084 081.

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Lampenwelt GmbH & Co. KG.

Основание на искането за обявяване на недействителност: абсолютните основания за недействителност по член 51, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 207/2009.

Решение на отдела по отпаяна: уважава искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Perfetti Van Melle/CXBP (DAISY)

(Дело T-381/13)

(2013/С 274/33)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Италия) (представител: P. Testa, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав от 10 април 2013 г. по преписка R 427/2012-1, в частта му, с която се отхвърля заявката за регистрация на марката „DAISY“ за следните стоки: сладкарски изделия, карамелки [бонбони], меки карамелени бонбони, дъвчащи бонбони, бонбони, приготвени от захар, дъвка, желета (захарни сладкарски изделия), сладък корен, близалки, таблетки със захарна глазура, захар, шоколад, какао;

— да осъди CXBP да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка на Общността „DAISY“ за стоки от клас 30 — Заявка за марка на Общността № 10 267 037

Решение на проверителя: отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „DAISY“ няма описателен характер,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „DAISY“ не е описателна за характерна особеност на стоката,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „DAISY“ има отличителен характер спрямо сладкарски изделия.

Жалба, подадена на 24 юли 2013 г. — Perfetti Van Melle/CXBP (MARGARITAS)

(Дело T-382/13)

(2013/С 274/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Италия) (представител: P. Testa, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав от 10 април 2013 г. по преписка R 430/2012-1, в частта му, с която се отхвърля заявката за регистрация на марката „MARGARITAS“ за следните стоки: сладкарски изделия, карамелки [бонбони], меки карамелени бонбони, дъвчащи бонбони, бонбони, приготвени от захар, дъвка, желета (захарни сладкарски изделия), сладък корен, близалки, таблетки със захарна глазура, захар, шоколад, какао;

— да осъди CXBP да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка на Общността „MARGARITAS“ за стоки от клас 30 — Заявка за марка на Общността № 10 261 105

Решение на проверителя: отхвърляне на заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърляне на жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „MARGARITA“ няма описателен характер,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „DAISY“ не е описателна за характерна особеност на стоката,

— нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като думата „MARGARITAS“ има отличителен характер спрямо сладкарски изделия.

Жалба, подадена на 26 юли 2013 г. — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/CXBP — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)

(Дело T-387/13)

(2013/C 274/35)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Богота, Колумбия) (представители: A. Pomares Caballero и M. Pomares Caballero, abogados)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nadine Helene Jeanne Hautrive (Chatou, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да измени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 май 2013 г. по преписка R 757/2012-5, като вземе предвид, че в случая са налице условията на прилагане на относителните основания за отказ на регистрация по член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009;

— или в противен случай да отмени обжалваното решение;

— и при всички положения да осъди СХВП да заплати направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Nadine Helene Jeanne Hautrive

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словни елементи „COLOMBIANO HOUSE“ за стоки и услуги от класове 16, 25 и 43 — заявка за марка на Общността № 9 225 798

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: защитено географско указание със словни елементи „Café de Colombia“

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 14 от Регламент № 510/2006

— нарушение на член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009 във връзка с член 13 от Регламент № 510/2006

— нарушение на изискването за форма поради липса на мотиви.

Жалба, подадена на 1 август 2013 г. — SolarWorld and Solsonica/Комисия

(Дело T-393/13)

(2013/C 274/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: SolarWorld AG (Бон, Германия) и Solsonica SpA (Cittaducale, Италия) (представители: L. Ruessmann, lawyer и J. Beck, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да приеме жалбата за допустима и основателна,

— да отмени член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията ⁽¹⁾ в частта, с която се предвижда, че от 6 август 2013 г. се налага временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули, елементи и полупроводникови пластини с произход или изпратени от Китай,

— да разпреди на митническите органи на държавите членки да прилагат ставките на антидъмпинговото мито, предвидени в член 1, параграф 2, буква ii) от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията, считано от 6 юни 2013 г.,

— да осъди Комисията да заплати обезщетение на жалбоподателите за претърпените от тях вреди, поради това че размерът на антидъмпинговото мито, предвиден в член 1, параграф 2, буква ii) от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията, не е бил приложен, считано от 6 юни 2013 г., и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат четири основания в подкрепа на жалбата си.

1. С първото основание се твърди, че като е приела член 1, параграф 2, буква i) от Регламент (ЕС) № 513/2013, Комисията е нарушила член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета ⁽²⁾.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите като е предвидила период за постепенно въвеждане на временните антидъмпингови мерки по силата на член 1, параграф 2, буква i) от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е допуснала явно и тежко нарушение на задълженията си за полагане на грижа и за добра администрация, като е приела член 1, параграф 2, буква i) от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията неправомерно е приела член 1, параграф 2, буква i) от Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията, като по този начин е причинила вреди на жалбоподателите, за които съгласно член 340, параграф 2 от ДФЕС отговорност носи ЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 513/2013 на Комисията от 4 юни 2013 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република и за изменение на Регламент (ЕС) № 182/2013 за въвеждане на регистрационен режим за вноса на тези стоки с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 152, стр. 5)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година, за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51)

Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — Photo USA Electronic Graphic/Съвет

(Дело T-394/13)

(2013/C 274/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Пекин, Китай) (представител: K. Adamantopoulos, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 412/2013 на Съвета от 13 май 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични съдове и прибори за сервиране или за кухня с произход от Китайската народна република (ОВ L 131, 2013 г., стр. 1), в частта му, с която се налага антидъмпингово мито на жалбоподателя, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

С първото правно основание се твърди, че Комисията и Съветът (наричани по-нататък „институциите“) са допуснали явна грешка в преценката, като са включили обикновени керамични чаши с полиестерно покритие в обхвата на приложение на продукта, който е предмет на разследването.

С второто правно основание се твърди, че като са групирали керамични чаши с покритие и други видове каменинови изделия и прибори за сервиране или за кухня, институциите не са направили обективно сравнение в нарушение на член 2, параграф 10 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки, ОВ L 7, 2010 г., стр. 22 и ОВ L 36, 2011 г., стр. 20) (наричан по-нататък „основния Регламент“).

С третото правно основание се твърди, че институциите са нарушили член 3, параграф 7 от основния Регламент, като не са изследвали надлежно въздействието на антиконкурентните търговски практики, разследвани от *Bundeskartellamt* (Германския орган за защита на конкуренцията), върху състоянието на промишлеността на Съюза. В това отношение жалбоподателят твърди, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че антиконкурентните практики не са имали въздействие върху микро- и макроикономическите показатели.

С четвъртото правно основание се твърди, че институциите са нарушили член 3, параграф 2 от основния Регламент, като не са направили обективен преглед на състоянието на промишлеността на Съюза. В това отношение жалбоподателят твърди, че институциите са допуснали явна грешка в преценката, като са приели, че антиконкурентните практики не са имали въздействие върху микро- и макроикономическите показатели.

Жалба, подадена на 31 юли 2013 г. — Miettinen/Съвет

(Дело T-395/13)

(2013/C 274/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Samuli Miettinen (Espoo, Финландия) (представители: O. Brouwer и E. Raedts, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

да отмени Решение на Съвета от 21 май 2013 г. за отказ да се предостави пълен достъп до документ 12979/12 във връзка с Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), съобщен на жалбоподателя на 21 май 2013 г. с писмо под номер „06/c/02/1 3“ (обжалваното решение), както и да отмени неговият повторен отказ от 23 юли 2013 г.;

да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя съгласно член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително съдебните разноски на всички встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на своята жалба.

С първото правно основание се твърди, че е нарушен член 4, параграф 2, второ тире и член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото обжалваното решение се основава на погрешно тълкуване и прилагане на посочените разпоредби, които се отнасят съответно до защитата на съдебните процедури и правни становища, и до защитата на неприключилия процес на вземане на решение:

първо, Съветът не успял да докаже, че оповестяването на документ 12979/12 би увредило способността на неговата правна служба да го защитава в предстоящи съдебни производства и би подкопало законодателния процес;

второ, Съветът не успял да докаже, че документ 12979/12 засяга особено чувствителни въпроси и/или има широк обхват, които биха оправдали пренебрегването на презумпцията, благоприятстваща оповестяването на правни становища в законодателния контекст;

трето, твърденията на Съвета за нанасянето на вреди били напълно хипотетични. От фактическа, както и от правна гледна точка, те били необосновани, тъй като към момента на приемане на обжалваното решение вече е имало обществен достъп до съдържащото се в документ 12979/12 становище; и

четвърто, при позоваването на член 4, параграф 3, първа алинея Съветът не приложил критериите за наличие на по-висш обществен интерес, разглеждайки само свързаните с оповестяването възможни рискове за своя процес на вземане на решения, а не положителното въздействие от подобно оповестяване, по-специално по отношение на правомерността на процеса на вземане на решения, и не е приложил тези критериите при позоваването на член 4, параграф 2, второ тире.

С второто правно основание се твърди, че е нарушено задължението за мотивиране по член 296 ДФЕС, доколкото Съветът не изпълнил своето задължение да мотивира в достатъчна и удовлетворителна степен обжалваното решение.

Жалба, подадена на 30 юли 2013 г. — Dosen/CXBP — Gramm („Nano-Pad“)

(Дело T-396/13)

(2013/C 274/39)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Franko Dosen (Берлин, Германия) (представител: H. Loser, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Thomas Gramm (Бремен, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на отдела по отмяна на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 септември 2011 г. (преписка № 4204 C) във вида му след произнасяне на решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 май 2013 г. по дело R 1981/2011-4

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „Nano-Pad“ за стоки от клас 17 — марка на Общността № 8 228 421.

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Thomas Gramm.

Основание на искането за обявяване на недействителност: абсолютни основания за недействителност по член 52, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 207/2009.

Решение на отдела по отмяна: частично уважава искането за отмяна.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 август 2013 г. — TVR Automotive/CXBP — TVR Italia („TVR“)

(Дело T-398/13)

(2013/C 274/40)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: TVR Automotive Ltd (Уайтли, Обединено кралство) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: TVR Italia Srl (Милано, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 май 2013 г. по дело R 823/2011-2;
- да отхвърли подадената от TVR Italia Srl на 14 април 2013 г. жалба срещу решението на отдела по споровете на CXBP от 14 февруари 2011 г., по дело B 313 248;
- да осъди ответната служба и TVR Italia Srl, в случай че последното встъпи в производството по делото, да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: TVR Italia Srl

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „TVR ITALIA“ за стоки и услуги от класове 12, 25 и 37 — заявка за регистрация на марка на Общността № 5 699 954

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална марка и марка на Общността „TVR“ за стоки и услуги от класове 9, 11, 12, 25 и 41

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля възражението.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009;
- нарушение на принципа *res iudicata*, съответно на принципа *ne bis in idem*, както и на член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 във връзка с член 15 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 8 август 2013 г. — NIIT Insurance Technologies/CXBP („SUBSCRIBE“)

(Дело T-404/13)

(2013/C 274/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: NIIT Insurance Technologies Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: M. Wirtz, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Отговорник: Европейска комисия и Европейски съюз, представяван по настоящото дело от Европейската Комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на пети апелативен състав на Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 юни 2013 г. по дело R 1308/2012-5 относно заявка за регистрация като марка на Общността 010355527 на думата „SUBSCRIBE“, както и предхождащото го решение на отдела по марките на СХВП от 22 май 2012 г. дотолкова, доколкото с него се отказва закрила на заявената марка;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SUBSCRIBE“ за стоки и услуги от класове 9, 16 и 42 — заявка за регистрация на марка на Общността № 10 355 527

Решение на проверителя: отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 83 от Регламент № 207/2009 във връзка с принципа за равно третиране, както и на членове 6 и 14 от Европейската конвенция за защита правата на човека, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., във версията след подписването на протокол № 11, влязъл в сила на 1 ноември 1998 г.;
- нарушение на член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 5 август 2013 г. — T & L Sugars and Sidul Açúcares/Комисия

(Дело T-411/13)

(2013/C 274/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: T & L Sugars Ltd (Лондон, Обединено кралство); и Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Португалия) (представители: D. Waelbroeck, lawyer, и D. Slater, Solicitor)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени определен брой регламенти на Комисията, поставящи рафинериите на захарна тръстика в неблагоприятно положение от гледна точка на конкуренцията, а именно (i) Регламент № 505/2013⁽¹⁾ и Регламент № 629/2013⁽²⁾ за определяне на извънредни мерки относно пускането на извънквотни захар и изоглюкоза на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство за пазарната 2012/2013 година; (ii) Регламент № 574/2013⁽³⁾ и Регламент № 677/2013⁽⁴⁾ за определяне на коефициент на разпределение за наличните количества извънквотна захар, предназначени за продажба на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство; и (iii) Регламент № 460/2013⁽⁵⁾ за определяне на минималния размер на митото в отговор на третата частична покана за участие в търг и Регламент № 542/2013⁽⁶⁾ за определяне на минималния размер на митото в отговор на четвъртата частична покана за участие в търг; и да приеме за допустимо и основателно искането по член 277 ДФЕС за приемане на Регламент № 36/2013⁽⁷⁾ за откриване на постоянна покана за участие в търг за внос на захар с кодове по КН 1701 14 10 и 1701 99 10 с намалено мито за пазарната 2012/2013 година за незаконосъобразен,
- при условията на евентуалност, да приеме за допустимо и основателно искането по член 277 ДФЕС за приемане на Регламент № 505/2013 и Регламент № 629/2013 за незаконосъобразни,
- да приеме по реда на член 277 ДФЕС за незаконосъобразен член 186, буква а) от Регламент № 1234/2007⁽⁸⁾ (преработения регламент), тъй като не транспонира правилно релевантните разпоредби от Регламент № 318/2006⁽⁹⁾;
- да осъди Европейския съюз, представяван от Комисията, да поправи всички вреди, претърпени от жалбоподателите вследствие на неизпълнението от страна на Комисията на нейните правни задължения и да определи обезщетение за вредите, претърпени от жалбоподателите през периода от 1 април 2013 г. до 30 юни 2013 г., в размер на 42 261 036 EUR, както и обезщетение за всички вреди, които жалбоподателите се претърпели или ще претърпят след тази дата, като има предвид това, което ще бъде установено в хода на настоящото производство, по-специално с оглед на надлежното отчитане на бъдещите вреди, ведно с лихвите върху всички горепосочени обезщетения от датата на постановяване на решението на Общия съд до действителното плащане, и
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат осем основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, тъй като, от една страна, Регламент № 505/2013 и Регламент № 629/2013 предвиждат фиксирана, общо приложима такса за свръхпроизводство в размер на 177 EUR и 148 EUR на тон — тоест по-малко от обичайните 500 EUR на тон — приложима към определени количества (общо 300 000 тона) захар, разпределени единствено между заявителите, които произвеждат захарно цвекло. От друга страна, Регламент № 36/2013 предвижда неизвестно и непредвидимо мито, приложимо само по отношение на спечелилите оференти (които може да бъдат рафинерии на захарна тръстика, предприятия, преработващи захарно цвекло, или други) и за неуточнено общо количество.
2. С второто основание се твърди нарушение на преработения регламент/липса на подходящо правно основание за приемане на съответните актове, тъй като, що се отнася до Регламент № 505/2013 и Регламент № 629/2013, Комисията няма никакво право да увеличава квотите, а напротив е длъжна да налага високи възпиращи такси по отношение на пускането на извънквотна захар на пазара на Съюза. Що се отнася до данъчните търгове, е ясно, че Комисията не е овластена и няма право да приема такъв тип мерки, които никога не са били предвиждани в основната правна уредба.
3. С третото основание се твърди нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като Комисията е създавала схема, според която митата не са предвидими и определяеми при прилагане на последователни обективни критерии, а се определят от субективното желание за плащане (още повече че става въпрос за субекти, подложени на твърде различен натиск и насърчавани по твърде различен начин) без действителна връзка със стоките, които всъщност се внасят.
4. С четвъртото основание се твърди нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото, за да се справи с недостига при снабдяването със захар, Комисията е можела да приеме мерки, които налагат по-малко ограничения и не са изключително в ущърб на извършващите внос рафинерии.
5. С петото основание се твърди нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, тъй като жалбоподателите са могли да хранят оправдани очаквания, че Комисията ще използва предвидените в Регламент № 1234/2007 механизми, за да възстанови възможността за снабдяване със сурова захар за рафиниране. Жалбоподателите са могли също така да хранят оправдани очаквания, че Комисията ще запази баланса между извършващите внос рафинерии и местните производители на захар.

6. С шестото основание се твърди нарушение на принципа на полагане на дължимата грижа и на добра администрация, тъй като при управлението на пазара на захарта Комисията многократно допуснала основни грешки и противоречия, свидетелстващи в най-добрия случай за неразбиране на основни пазарни механизми. Например нейният баланс, който е едно от основните средства за определяне на съдържанието и момента на интервенцията на пазара, съдържа груби грешки и се основава на неправилна методология. Освен това действията на Комисията са явно неподходящи с оглед на недостига в снабдяването.
7. Със седмото основание се твърди нарушение на член 39 ДФЕС, тъй като Комисията не постигнала две от целите, предвидени в тази разпоредба.
8. С осмото основание се твърди нарушение на Регламент на Съвета № 1006/2011⁽¹⁰⁾. Митото за бялата захар всъщност е малко по-високо от това за суровата захар, като разликата е една 20 EUR на тон. Това е твърде различно от разликата от 80 EUR между стандартно прилаганото вносно мито за рафинирана захар (419 EUR) и за нерафинирана захар (339 EUR), предвидено в Регламент на Съвета № 1006/2011.

В допълнение, в подкрепа на искането си за обезщетение жалбоподателите твърдят, че с пасивността си и с неподходящите си действия Комисията съществено и явно е надхвърлила свободата на преценка, която ѝ е предоставена с Регламент № 1234/2007. Освен това обстоятелството, че Комисията не е приела подходящи мерки, представлява явно нарушение на правна норма „която има за цел да се оставят права на частноправни субекти“. По-специално Комисията е нарушила общите принципи на Съюза на правна сигурност, недопускане на дискриминация, пропорционалност, защита на оправданите правни очаквания и на задължението за полагане на нужната грижа и за добра администрация.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 505/2013 на Комисията от 31 май 2013 година за определяне на допълнителни извънредни мерки относно пускането на извънквотни захар и изоглюкоза на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство за пазарната 2012/2013 година (ОВ L 147, стр. 3)

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 629/2013 на Комисията от 28 юни 2013 година за определяне на допълнителни извънредни мерки относно пускането на извънквотни захар и изоглюкоза на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство за пазарната 2012/2013 година (ОВ L 179, стр. 55)

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 574/2013 на Комисията от 19 юни 2013 година за определяне на коефициент на разпределение за наличните количества извънквотна захар, предназначени за продажба на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство през пазарната 2012/2013 година (ОВ L 168, стр. 29)

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 677/2013 на Комисията от 16 юли 2013 година за определяне на коефициент на разпределение за наличните количества извънквотна захар, предназначени за продажба на пазара на Съюза при намалена такса за свръхпроизводство през пазарната 2012/2013 година (ОВ L 194, стр. 5)

⁽⁵⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 460/2013 на Комисията от 16 май 2013 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на третата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 (ОВ L 133, стр. 20)

- (⁶) Регламент за изпълнение (ЕС) № 542/2013 на Комисията от 13 юни 2013 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на четвъртата частична покана за участие в търг в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 (ОВ L 162, стр. 7)
- (⁷) Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 на Комисията от 18 януари 2013 година за откриване на постоянна покана за участие в търг за внос на захар с кодове по КН 1701 14 10 и 1701 99 10 с намалено мито за пазарната 2012—2013 година (ОВ L 16, стр. 7)
- (⁸) Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, стр. 1)
- (⁹) Регламент (ЕО) № 318/2006 от 20 февруари 2006 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта (ОВ L 58, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 77)
- (¹⁰) Регламент за изпълнение (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 282, стр. 1, с поправки в ОВ L 290, стр. 6, ОВ 2012 г. L 52, стр. 32 и ОВ 2012 г. L 226, стр. 8)

Жалба, подадена на 9 август 2013 г. — Chin Haur Indonesia/Съвет

(Дело T-412/13)

(2013/C 274/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chin Haur Indonesia, PT (Тангеранг, Индонезия)
(представители: T. Müller-Ibold и F.-C. Laprévote, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично член 1, параграфи 1 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 (¹) доколкото разширяват обхвата на антидъмпинговото мито и оставят без уважение молбата му за освобождаване от това мито,
- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя направените от него съдебни и други разноски и
- да постанови други мерки, които намери за подходящи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага пет основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията и Съветът не са доказали по отношение на вноса от Индонезия, че е налице заобикаляне на антидъмпингови мерки, и следователно са допуснали явна грешка в преценката, тъй като:

— изводът за настъпила промяна в схемите на търговия е явно погрешен,

— Съветът неправилно е приел, че производители от Индонезия, и в частност жалбоподателят, претоварват велосипеди от Китай за Европейския съюз.

2. С второто основание се твърди, че Съветът неправилно е приел, че жалбоподателят не е оказал съдействие и че неосказването на съдействие обоснова отказа за освобождаването му от антидъмпингово мито, тъй като:

— жалбоподателят е оказал съдействие в рамките на възможностите си,

— изводът за неосказване на съдействие е необоснован,

— с извода за неосказване на съдействие Съветът е нарушил задължението за излагане на мотиви,

— Съветът не е взел предвид допълнителната информация, предоставена от жалбоподателя.

3. С третото основание се твърди, че при разследването е нарушено правото на жалбоподателя да се ползва от предвидените от закона гаранции, тъй като:

— Комисията не е изпълнила задължението си за безпристрастна преценка на представените пред нея доказателства,

— при разследването Комисията е допуснала процесуални нарушения.

4. С четвъртото основание се твърди, че с отказа за освобождаване на жалбоподателя от антидъмпингово мито се нарушава принципът на равно третиране, тъй като:

— Комисията дискриминира жалбоподателя, като освобождава от мито износители в сходно положение, а оставя без уважение молбата на жалбоподателя,

— жалбоподателят неправилно е третиран по същия начин като производители, които не са оказали никакво съдействие.

5. С петото основание се твърди, че изводите в регламента за изпълнение относно вредата и дъмпинга противоречат на основния антидъмпингов регламент, тъй като:

— изводът за намаляване на коригиращия ефект на антидъмпинговото мито е погрешен,

— Комисията установява дъмпинга въз основа на ненадеждни и неподходящи данни и неправилно отказва да вземе предвид представените от жалбоподателя данни за цените.

(¹) Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 на Съвета от 29 май 2013 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, за да включва вноса на велосипеди, изпращани от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, независимо дали са деклариращи с произход от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис (ОВ L 153, стр. 1)

Жалба, подадена на 9 август 2013 г. — City Cycle Industries/Съвет

(Дело T-413/13)

(2013/С 274/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: City Cycle Industries (Коломбо, Шри Ланка)
(представители: T. Müller-Ibold и F.-C. Laprévotte, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени частично член 1, параграфи 1 и 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 (¹) доколкото разширяват обхвата на антидъмпинговото мито и оставят без уважение молбата му за освобождаване от това мито,
- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя направените от него съдебни и други разходи и
- да постанови други мерки, които намери за подходящи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията и Съветът не са доказали по отношение на вноса от Шри Ланка, че е налице заобикаляне на антидъмпингови мерки, и следователно са допуснали явна грешка в преценката, тъй като:

- изводът за настъпила промяна в схемите на търговия е явно погрешен,

— Съветът неправилно е приел, че производители от Шри Ланка, и в частност жалбоподателят, претоварват велосипеди от Китай за Европейския съюз.

2. С второто основание се твърди, че Съветът неправилно е приел, че жалбоподателят не е оказал съдействие и че неосказването на съдействие обоснова отказа за освобождаването му от антидъмпингово мито, тъй като:

- жалбоподателят е оказал съдействие в рамките на възможностите си,
- изводът за неосказване на съдействие е необоснован,
- с извода за неосказване на съдействие Съветът е нарушил задължението за излагане на мотиви,
- Съветът не е взел предвид допълнителната информация, предоставена от жалбоподателя.

3. С третото основание се твърди, че при разследването е нарушено правото на жалбоподателя да се ползва от предвидените от закона гаранции, тъй като:

- регламентът за изпълнение нарушава принципите на полагане на дължимата грижа и на добра администрация,
- предоставянето на непълна преписка на жалбоподателя нарушава правото му на защита.

4. С четвъртото основание се твърди, че с отказа за освобождаване на жалбоподателя от антидъмпингово мито се нарушава принципът на равно третиране, тъй като:

- Комисията дискриминира жалбоподателя, като освобождава от мито износители в сходно положение, а оставя без уважение молбата на жалбоподателя,
- жалбоподателят неправилно е третиран по същия начин като производители, които не са оказали никакво съдействие.

5. С петото основание се твърди, че изводите в регламента за изпълнение относно вредата и дъмпинга противоречат на основния антидъмпингов регламент, тъй като:

- изводът за намаляване на коригиращия ефект на антидъмпинговото мито е погрешен,
- направеният в регламента за изпълнение извод за дъмпинг също е погрешен.

(¹) Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 на Съвета от 29 май 2013 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, за да включва вноса на велосипеди, изпращани от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, независимо дали са деклариращи с произход от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис (ОВ L 153, стр. 1)

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 6 юни 2013 г. — ZZ/Комисия

Ответник: Европейска комисия

(Дело F-56/13)

(2013/C 274/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: L. Vogel, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението относно прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза, с което се прилагат новите общи разпоредби за прилагане на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на органа по назначаването от 27 февруари 2013 г., с което са отхвърлени административните жалби на жалбоподателя от 7 януари 2013 г. срещу решенията на РМО.4 от 10 октомври 2012 г.,
- да се отменят и посочените решения на РМО.4 от 10 октомври 2012 г., срещу които жалбоподателят е подал административни жалби,
- да се обявят за незаконосъобразни общите разпоредби за прилагане на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника, приети на 3 март 2011 г., по-специално член 9 от тях, както и да се обявят за неприложими в случая,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 април 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-60/13)

(2013/C 274/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: F. Frabetti, адвокат)

Предмет на производството

Отмяна на мълчалив отказ по искане, подадено от жалбоподателя на основание член 90, параграф 1 от Правилника, за коригиране на вписаните в приложението SysPer2 дни на отсъствията му по болест

Искания на жалбоподателя

- да се отмени мълчаливият отказ по заявление № D/299/12, подадено от жалбоподателя на 13 април 2012 г. за коригиране на вписаните в SysPer2 дни на отсъствията му по болест, като се вземат предвид само работните дни, считано от 13 април 2009 г. до датата на подаване на заявлението;
- да се отмени изричният отказ по заявление № D/299/12, подадено от жалбоподателя на 13 април 2012 г. относно 5-те дни, които са приспаднати от правото му на отпуск за 2012 г.;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 25 юни 2013 г. — ZZ и др./ЕИБ

(Дело F-61/13)

(2013/C 274/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

От една страна, отмяна на индивидуални решения за отпускане на премии на жалбоподателите в приложение на новата система за оценка на ефективността и, от друга страна, отмяна на решенията за отпускане на премии на жалбоподателите в нарушение на новата система за оценка на ефективността, както и последващо искане да бъде осъдена ЕИБ да заплати обезщетение за претърпените вреди

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателят иска от Съда на публичната служба да

- отмени индивидуални решения за отпускане на премии жалбоподателите, доколкото с тези решения се прилага новата система за оценка на ефективността;
- при условията на евентуалност, да отмени решенията за отпускане на премии на двама жалбоподателите, доколкото с тези решения се нарушава новата система за оценка на ефективността;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените вреди;
- в рамките на предприеманите процесуално-организационни действия да задължи ответника да представи съответните документи, в случай че той откаже да ги предостави доброволно;
- да осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 юни 2013 г. — ZZ/Съд

(Дело F-64/13)

(2013/C 274/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: F. Rollinger, avocat)

Ответник: Съд на Европейския съюз

Предмет и описание на спора

Отмяна на атестационния доклад, изготвен за жалбоподателя за периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2008 г., както и осъждане на ответника да заплати обезщетение за неимуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да се отмени атестационният доклад, изготвен за жалбоподателя за периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2008 г.,

- да се отмени решението за отхвърляне на административната жалба от 21 март 2013 г.,
- да се осъди ответникът да заплати сума в размер на 58 000 EUR като обезщетение за неимуществени вреди,
- да се осъди Съдът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 4 юли 2013 г. — ZZ/Европол

(Дело F-66/13)

(2013/C 274/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: J.-J. Ghosez, avocat)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол)

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението да не се подновява договорът, сключен с жалбоподателя за определен срок

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ответника от 28 септември 2012 г., с което последният уведомява жалбоподателя, че няма да поднови сключения с него договор за определен срок, който спира да поражда действие на 31 декември 2012 г., както и потвърдителното решение от 9 април 2013 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя разликата между, от една страна, размера на възнаграждението, което е щял да получи, ако беше останал на длъжност в ответника, и от друга страна, размера на възнаграждението, хонорарите, обезщетенията за безработица или всякакви други заместващи обезщетения, които действително е получил от 1 януари 2013 г. вместо получаваното от него възнаграждение като срочно нает служител,
- да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 юли 2013 г. — ZZ/Европол

(Дело F-67/13)

(2013/C 274/50)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: адв. J.-J. Ghosez)*Ответник:* Европейска полицейска служба (Европол)**Предмет на производството**

Отмяната на решението да не се поднови срочния договор на жалбоподателя

Искания на жалбоподателя

— Да се отменят решенията на ответника от 26 септември и 7 декември 2012 г., с които той уведомява жалбоподателя, че няма да поднови договора му, сключен за определен срок, изтичащ на 31 март 2013 г., както и решението от 9 април 2013 г. за отхвърляне на административната жалба на жалбоподателя;

— да се осъди ответника да плати на жалбоподателя разликата между, от една страна, размера на възнаграждението, което той можеше да претендира, ако беше останал на служба при него, и от друга страна, размерът на възнаграждението, хонорарите и обезщетението за безработица или всяко друго замествашо обезщетение, което действително е получил считано от 1 април 2013 г. в замяна на възнаграждението, което е получавал като срочно нает служител;

— да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2013 г. — ZZ/ЕЦБ

(Дело F-68/13)

(2013/C 274/51)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: L. Levi, адвокат)*Ответник:* Европейска централна банка**Предмет на производството**

Отмяна на решението на ЕЦБ за закриване на вътрешното административно разследване, както и на разследващия доклад и обезщетяване на претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Изпълнителния съвет от 7 януари 2013 г., с което се взема под внимание окончателния доклад и се утвърждава закриването на вътрешното административно разследване;

— вследствие от това да се отмени разследването и разследващия доклад и да се възобнови разследването при редовно разглеждане на фактическите обстоятелства;

— да се присъди обезщетение за претърпените имуществени вреди, оценени *ex aequo et bono* на 50 000 EUR;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 9 юли 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-69/13)

(2013/C 274/52)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocats)*Ответник:* Европейска комисия**Предмет на производството**

Отмяна на решението, с което бонусът към пенсионните права, придобити преди постъпването на служба, е изчислен съгласно новите ОРИ.

Искания на жалбоподателя

— Отмяна на решението, предвиждащо годините осигурителен стаж, признати в рамките на пенсионно-осигурителната схема на институциите на Европейския съюз (наричана по-нататък „ПОСИЕС“), при прехвърляне на пенсионните му права в тази схема да се изчисляват в изпълнение на Общите разпоредби за изпълнение (наричани по-нататък „ОРИ“) на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. — ZZ/ЕАОС

(Дело F-71/13)

(2013/С 274/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейска агенция за околната среда (ЕАОС)

Предмет на производството

Отмяна на отказа във връзка с искането на жалбоподателя за образуване на административно разследване за установяване или изясняване на случай на тормоз

Искания на жалбоподателя

- отмяна на решението на органа, оправомощен да сключва договори (наричан по-нататък „ООСД“) от 20 септември 2012 г., с което се отхвърля искането му за образуване на административно разследване за установяване или изясняване на случай на тормоз,
- да се осъди ЕАОС да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. — ZZ и др./ЕИФ

(Дело F-72/13)

(2013/С 274/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейски инвестиционен фонд (ЕИФ)

Предмет на производството

Отмяна на решенията, които се съдържат в извлеченията от платежната ведомост за прилагане спрямо жалбоподателите на решението на Съвета на директорите, ограничаващо нарастването на заплатите до 2,3 %, на решението на изпълнителния директор на ЕИФ за въвеждане на нова таблица за класиране, предвиждаща според жалбоподателите намаляване с 1 до 2 % на

заплатите, и решението на Управителния комитет на ЕИБ за въвеждане на таблица за класиране, предвиждаща според жалбоподателите намаляване с 1 до 2 % на заплатите, както и — от друга страна — последвало искане да се осъди ЕИФ да заплати разликата във възнаграждението и обезщетение.

Искания на жалбоподателите

- отмяна на решенията за прилагане спрямо жалбоподателите на решението на Съвета на директорите на ЕИФ от 4 февруари 2013 г., ограничаващо нарастването на заплатите до 2,3 %, на решението на изпълнителния директор на ЕИФ за въвеждане на нова таблица за класиране, предвиждаща според жалбоподателите намаляване с 1 до 2 % на заплатите, които решения произтичат от решението на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 декември 2012 г. за ограничаване на нарастването на заплатите до 2,3 % и от решението на Управителния комитет на ЕИБ от 29 януари 2013 г. за въвеждане на таблица за класиране, която предвижда според жалбоподателите намаляване с 1 до 2 % на заплатите (споменатите по-горе решения на ЕИФ са посочени в извлеченията от платежната ведомост за април 2013 г.), както и съответстващата отмяна на всички решения на ЕИФ, които се съдържат в последвалите извлеченията от платежната ведомост;
- да се осъди ответникът да заплати разликата във възнагражденията, която следва от посочените по-горе решения на Съвета на директорите на ЕИФ и на изпълнителния директор на ЕИФ от 4 февруари 2013 г., на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 декември 2012 г. и на Управителния комитет на ЕИБ от 29 януари 2013 г. по отношение на прилагането на таблицата за класиране „4-3-2-1-0“ и на „младата“ таблица „5-4-3-1-0“, или — при условията на евентуалност — за жалбоподателите, получили оценка А, по отношение на прилагането на таблицата за класиране 3-2-1-0-0, и за жалбоподателите, попадащи в „младата“ таблица, по отношение на младата таблица „4-3-2-0-0“; тази разлика във възнагражденията следва да се увеличи с лихви за забава, считано от 15 април 2013 г. и впоследствие от всяко 15 число на месеца до окончателното погасяване, като лихвите са в размер на определения от ЕЦБ лихвен процент плюс 3 пункта;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетения за претърпените поради загубата на покупателна способност вреди, които да се определят ex aequo et bono, но първоначално да бъдат в размер на 1,5 % от месечното възнаграждение на всеки от жалбоподателите;
- ако ответникът не представи сам следните документи, да му бъдат изискани в рамките на процесуално-организационни действия:
- решението на Съвета на директорите на ЕИФ относно актуализирането на работния статут на длъжностните лица в ЕИФ от 24 септември 2001 г.;

- решението на ЕИФ за организиране на „подходящата процедура“, предвидена в решението на Съвета на директорите на ЕИФ относно актуализирането на работния статут на длъжностните лица в ЕИФ от 24 септември 2001 г.;
 - решението на Съвета на директорите на ЕИФ, което следва да е от 4 февруари 2013 г., за определяне на бюджета за персонала за 2013 г.;
 - решението на изпълнителния директор на ЕИФ за определяне на новата таблица за класиране за 2013 г.;
 - протоколът от заседанието на Съвета на директорите на ЕИБ от 18 декември 2012 г.;
 - протоколът от заседанието на Управителния комитет на ЕИБ от 29 януари 2013 г.;
 - известието „персонал/ASP/2013-5“ от 29 януари 2013 г. на дирекцията на ЕИБ, отговаряща за персонала;
 - Corporate Operational Plans за 2013 г. — 2015 г. на ЕИБ и на ЕИФ.
- да се осъди ЕИФ да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — ZZ/ЕЦБ

(Дело F-73/13)

(2013/C 274/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: L. Levi, Lawyer)

Ответник: Европейска централна банка

Предмет на производството

Отмяна на решението на ЕЦБ от 28 май 2013 г., с което жалбоподателят е уволнен дисциплинарно, както и обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Европейската централна банка от 28 май 2013 г., с което е уволнен дисциплинарно, считано от 31 август 2013 г.,

- вследствие на това да възстанови напълно жалбоподателя на предишната му длъжност, като огласи по подходящ начин това обстоятелство с оглед възстановяване на доброто му име,
- при всички обстоятелства да присъди обезщетение за неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателя, определени по справедливост в размер на 20 000 евро,
- да осъди ЕЦБ да понесе съдебните разноски.

Жалба, подадена на 25 юли 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-74/13)

(2013/C 274/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението относно прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателката в пенсионната схема на Съюз, която прилага новите новите ОРИ на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението за прехвърляне на пенсионните й права, придобити преди постъпването ѝ на служба в пенсионната схема на институциите на Европейския съюз (наричана по-нататък „ПСИЕС“) в съответствие с изчисляването на приравнените периоди, отчитани за целите на правото на пенсия, извършено по реда на Общите разпоредби за изпълнение (наричани по-нататък „ОРИ“) на член 11, параграф 2 от Приложение VIII от 3 март 2011 г.;
- да се осъди Комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 август 2013 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-75/13)

(2013/С 274/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, J.-N. Louis, S. Orlandi, avocats)

Ответник: Комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което се отказва отпускане на надбавка за експатриране на жалбоподателя

Искания на жалбоподателя

— отмяна на решението на РМО от 4 октомври 2012 г., с което на жалбоподателя се отказва отпускане на надбавка за експатриране, предвидена в член 4 от приложение VII от Правилника за длъжностните лица,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2013/С 274/51	Дело F-68/13: Жалба, подадена на 9 юли 2013 г. — ZZ/ЕЦБ	31
2013/С 274/52	Дело F-69/13: Жалба, подадена на 9 юли 2013 г. — ZZ/Комисия	31
2013/С 274/53	Дело F-71/13: Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. — ZZ/ЕАОС	32
2013/С 274/54	Дело F-72/13: Жалба, подадена на 15 юли 2013 г. — ZZ и др./ЕИФ	32
2013/С 274/55	Дело F-73/13: Жалба, подадена на 17 юли 2013 г. — ZZ/ЕЦБ	33
2013/С 274/56	Дело F-74/13: Жалба, подадена на 25 юли 2013 г. — ZZ/Комисия	33
2013/С 274/57	Дело F-75/13: Жалба, подадена на 1 август 2013 г. — ZZ/Комисия	34

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG